

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/76/2019
Identifikačné číslo spisu:	7612212643
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7612212643.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne B. O., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v X. A. Q., O. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Zuzanou Kollárovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 59, proti žalovanému Q. O., narodenému XX. X. XXXX, bývajúcemu v X.X. A. Q., S. X. P. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom so sídlom v Brezne, Nám. M. R. Štefánika 29/36, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16C/84/2012, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. augusta 2018, sp. zn. 3Co/265/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 26. januára 2016 sp. zn. 16C/84/2012 v spojení s opravným uznesením z 23. februára 2016 sp. zn. 16C/84/2012, v časti ktorým tento vyslovil, že štát má právo na náhradu trov konania v sume 1.537,83 eura, na náhradu ktorých zaviazal strany sporu tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť sumu 560,92 eura a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 976,91 eura na účet súdu prvej inštancie v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Potvrdil ho aj v časti uloženia povinnosti stranám sporu zaplatiť (každému osobitne) na účet súdu prvej inštancie titulom súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 606,50 eura v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 432 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. a z § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenia súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej

inštancie na ďalšie konanie, alternatívne ich zmenil a vyslovil, že štát nemá voči žalovanému právo na náhradu trov konania a žalovaného zároveň zaviazal k zaplateniu súdneho poplatku v sume 60 eur.

3. Žalobkyňa k podanému dovolaniu uviedla, že dovolanie žalovaného nie je prípustné, pretože smeruje proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania. Zároveň ho považovala aj za nedostatočne odôvodnené, keďže z neho nevyplýva naplnenie ním uplatnených dôvodov prípustnosti podľa § 421 ods. 1 písm. a) a c) C. s. p. Navrhla preto dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovene zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

5. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

6. Podľa § 421 ods. 2 C. s. p. dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

7. Podľa § 357 písm. m) C. s. p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

8. Citované ustanovenie § 422 ods. 1 obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenzom (*ratione valoris*). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenzus znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V danom prípade je predmetom dovolacieho konania zaplatenie peňažného plnenia v sume 606,50 eura. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (16. apríla 2003) bola 202 eur [podľa § 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 400/2003 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (2020 eur). Prípustnosť dovolania žalovaného bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. v tejto časti vylúčená.

10. Pokiaľ ide o dovolanie žalovaného v časti nároku štátu na náhradu trov, tu dovolanie smeruje proti procesnému rozhodnutiu a jeho prieskum dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia je vylúčený priamo ustanovením § 421 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 357 písm. m) C. s. p. Navyše ani v tejto časti výrok o peňažnom plnení (976,91 eura) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy (2020 eur).

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni úspešnej v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.